

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 384/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/2007 a jeho uznesením z 9. júna 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/2007 a jeho uznesením z 9. júna 2008 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľ okrem iného uviedol, že „zákonná sudkyňa JUDr. Z. Z., ktorá porušuje základné práva systematicky pod ochranou Ústavného súdu. Ide o čl. 48 ods. 2 – povinnosť konať bez zbytočných prieťahov, keď sudkyňa zadržovala odvolanie od dňa 10. 07. 2008 až do dňa 18. 05. 2009, hoci zákon jej prikazuje odvolanie postúpiť odvolaciemu súdu do 10-dní, ona tak vykonala po 10-mesiacoch.

Porušila aj čl. 6 ods. 1 – právo na spravodlivé súdne konanie, keď neoslobodila sťažovateľa od poplatkov v konaní 18 C 4/2007, hoci je povinná sťažovateľa od poplatkov oslobodiť zo zákona, úmyselne rozhodovala protizákonne, len aby zabezpečila ďalšie prieťahy v konaní.

Sudkyňa Z. Z. evidentne nie je schopná pre výkon súdnictva, pretože nielen v tomto konaní, ale aj v konaní 18 C/96/2003, keď úmyselne spôsobuje škodu vo výške nad 1,000.000 Eur a odmieta rešpektovať rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 57678/00 zo dňa 27. 06. 2006 a rozhodnutie generálneho prokurátora JUDr. D. T. XV/2 Ot 61/08-17 zo dňa 25. 08. 2008!

Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom z dôvodov: nemá väčší príjem ako 1.4 násobok životného minima, nemá žiaden príjem od mája 2006, kedy mu boli odňaté dávky v núdzi protizákonným spôsobom preto, že dostal satisfakciu od Európskeho súdu 10.300 Eur v roku 2006.“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd v Trnave v konaní 18 C/4/2007 porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru.

II.B. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 100.000 Eur (pre opakované delikty) a trovy konania advokátovi a sťažovateľovi v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie 18C/4/2007-131 zo dňa 09. 06. 2008 a oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov navždy a do smrti, ak sa mu nezmenia zárobkové pomery.

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Trnave konať bez ďalších zbytočných prietáhov a justičných obštrukcií, prikazuje vec ukončiť v lehote 6-mesiacov. Inak môže D. B. bez ďalšieho pojednávania žiadať ďalších 100.000 Eur, ktoré mu musí Okresný súd v Trnave zaplatiť na jeho žiadosť po uplynutí 6-mesiacov, po uplynutí lehoty určenej na ukončenie veci na Okresnom súde Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/2007

Sťažovateľ uviedol, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní podľa jeho názoru konkrétne došlo v súvislosti s tým, že *„sudkyňa zadržovala odvolanie od 10. 07. 2008 až do dňa 18. 05. 2009, hoci zákon jej prikazuje odvolanie postúpiť odvolaciemu súdu do 10-dní, ona tak vykonala po 10-mesiacoch“*.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom)

ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd z predkladacej správy priloženej k sťažnosti zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu z 9. júna 2008 spolu s odvolaním sťažovateľa bolo Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) predložené 20. mája 2009, z čoho vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 29. júna 2009, už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom. Na základe uvedeného ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) dospel k záveru, že sťažnosť podaná proti postupu okresného súdu, tak ako je vymedzený v sťažnosti, je v tejto časti zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z uvedeného dôvodu odmietol.

2. K návrhu na zrušenie uznesenia okresného súdu sp. zn. 18 C 4/2007 z 9. júna 2008

Sťažovateľ sa v petite sťažnosti okrem iného domáha aj zrušenia uznesenia okresného súdu z 9. júna 2008, ktorým nebolo vyhovené jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Ústavný súd už v súvislosti s posúdením námietky sťažovateľa o porušení jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na inom mieste tohto uznesenia uviedol, že spis okresného súdu sp. zn. 18 C 4/2007 bol spolu s odvolaním sťažovateľa doručeným 10. júla 2008 predložený krajskému súdu na rozhodnutie 20. mája 2009.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd

pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Vzhľadom na to, že sťažovateľ sa domáhal zrušenia uznesenia okresného súdu z 9. júna 2008 sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júna 2009, teda v čase, keď jeho odvolanie proti napadnutému uzneseniu bolo spolu so spisom okresného súdu sp. zn. 18 C 4/2007 predložené na rozhodnutie krajskému súdu (20. máj 2009), ktorý o odvolaní sťažovateľa bude rozhodovať, ústavný súd dospel k záveru, že túto časť sťažnosti je potrebné v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Ústavný súd napokon poznamenáva, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/2007, a to v období od 12. januára 2007 do 1. apríla 2008, sa už zaoberal a uznesením sp. zn. I. ÚS 123/08 z 10. apríla 2008 sťažnosť sťažovateľa pre jej zjavnú neopodstatnenosť a neprípustnosť odmietol.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa vrátane žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2009